

Forns de calç de can Parellada

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Fondo de can Malet. 08795 OLESA DE BONESVALLS

Coordenades:

Latitud: 41.34747
Longitud: 1.82822
UTM Est (X): 401970
UTM Nord (Y): 4577993

Classificació

Número de fitxa: 08146 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Part es troba en ruïna.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00006
Fitxes associades:
[Cal Parellada](#)
Autoria de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2020 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió: dv., 27/02/2026 - 14:06

Descripció

Es troba a prop del fondo de can Malet. És tracta d'un conjunt de dos forns de calç construïts amb grans blocs de pedra. Encara es pot veure la porta de càrrega davantera del forn. Al costat hi ha restes d'una caseta o barraca que utilitzaven els treballadors que carregaven el forn.

Observacions:

Fotografia de Santi Estrada.

Història

La indústria mineral ha estat i encara és un sector molt dinàmic a l'economia olesana, ocasionada pel terreny calcari que ha provocat que des d'antic es produís calç. Al segle XVI s'esmenten el forn de calç de n'Aragó, el d'en Figueres, el del Pèlag, aquest últim encara existia el 1783. La calç s'utilitza molt al poble en aquesta època, possiblement com a preventiu sanitari contra les epidèmies i altres malalties contagioses; així com en la construcció i també es venia per fer carbur de calç per a enllumenat. La cuita de calç feta tradicionalment amb el següent procés: s'envoltava la vorera del cul de l'olla amb pedres calcàries no fogueres, es feia una paret de 50cm de gruix que a mida que pujava s'estrenyia el cercol fins formar una volta parabòlica que tanca a uns 3,5 o 4 m d'alçada. Al mateix temps s'omplia l'olla amb feixos de llenya i al final es carregava la volta amb pedres més petites i s'acabava d'omplir el forn amb reble formant un caramull d'un metre d'alçada al centre i que es cobria amb un capell d'enfangada de calç espessa. S'encenia el foc i es deixava encès els dos primer dies amb una faixa destapada que es tapava a poc a poc. Es sabia que el forn era cuit quan sortia flama blanca i les pedres es posaven vermelles. La cuita durava uns onze dies, i es cremaven entre 30-40 kg de llenya.

Bibliografia

ESTRADA, D.; ESTRADA, S.; FARRÉ, P.; MITJANS, M.; ROS, D.; ROS, N.; ROS, R.; SOLER, J. (2005). Petjades Històriques. Recull de construccions rurals en pedra seca i altres curiositats naturals al terme d'Olesa de Bonesvalls. Grup de Recerca Olesa Rural. Edicions Andana, Vilafranca del Penedès.

